

[Formanden.]

Der er i udvalgets betænkning over denne sag gjort indstilling om, at udvalget vedbliver at bestå indtil samlingens slutning. Der- som ingen udtaler sig herimod, vil jeg be- tragte dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Forbud mod propaganda for krig og mod racediskrimination m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 33) findes i tidenden sp. 7433).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af justitsministeren:

Til titlen.

1) Ordene „mod propaganda for krig og“ udgår.

Til § 1.

2) Paragraffen affattes således:

„§ 1. I borgerlig straffelov, jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 347 af 15. august 1967, som ændret senest ved lov nr. 120 af 24. marts 1970, affattes § 266 b således:

„§ 266 b. Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse eller tro, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 2.

Efter at Norges odelsting har forkastet en til lovforslagets nr. 1 svarende bestemmelse, findes det påkrævet, at denne bestemmelse overvejes nøjere af hensyn til ønsket om størst mulig nordisk retsenhed. I overensstemmelse hermed foreslås det, at

lovforslagets nr. 1 udgår. Ændringsforslaget indeholder endvidere en redaktionel ændring.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Justitsministeren (*Thestrup*): Til tredje behandling har jeg fremsat ændringsforslag, som jeg gerne vil knytte nogle enkelte bemærkninger til. Ændringsforslagene indebærer, at lovforslagets § 1, nr. 1, det vil sige bestemmelsen om straf for den, der driver propaganda for angrebskrig, udgår. Der blev allerede under første behandling fra forskellige sider givet udtryk for nogen betænkelighed over for denne bestemmelse. Også Dansk Journalistforbund har hævdet, at bestemmelsen er farlig, fordi den vil kunne misbruges til indgreb over for ytringsfriheden. Disse betænkeligheder har også gjort sig gældende i de andre nordiske lande. I Sverige har det ført til, at regeringen har besluttet slet ikke at fremkomme med noget forslag. I Norge har stillingen været noget vekslende, men som anført i bemærkningerne til ændringsforslaget, og som jeg nævnte her i tinget forleden dag, er resultatet blevet, at det norske odelsting for få dage siden har forkastet en lignende bestemmelse med 39 stemmer mod 35.

Efter min opfattelse er den frygt for konsekvenserne over for ytringsfriheden, som er kommet til udtryk, noget overdreven, og jeg ved, at adskillige her i tinget deler denne anskuelse, ikke mindst i den radikale og i den socialdemokratiske folketingsgruppe. Når man betænker den meget restriktive udformning, som bestemmelsen har fået i forslaget, har jeg vanskeligt ved at se, hvorledes den skulle kunne misbruges.

På den anden side er det klart, at den stilling, som de øvrige nordiske lande tager, netop i denne sag må tillægges stor vægt. De nordiske lande gav som bekendt allerede under behandlingen i FN udtryk for en vis skepsis over for den vidtgående bestemmelse om forbud mod krigspropaganda i artikel 20 i konventionen om borgerlige og politiske rettigheder. Når man desuagtet fra dansk og norsk side fremsatte forslag om et forbud mod propaganda for angrebskrig, var det for at undgå ved ratifikationen at tage forbehold over for artikel 20. Efter de